

Lengoan albotik igarotean,
jakin-min itandu neutson gogotik:
«Tamal aut, arte zar! Ain ago zarpail,
iparrak errea oso-osorik».

Arek oiur niri: «Etzaite nitaz
erruki; ostoak ausiko daustez,
ez baiña enborrik eratsi. Ez bein!
Onelaxe diraut eundaka urtez».

* * *

Gaurko gazteak be onan ditugu:
aizearen gisa zaratots puzkor.
Zarra, orraitiño, berean nausi.
Gaitzezan arte, ez aize galkor.

BAKARRIK NOAKE

Gaur goizez atzera laga zaitudan
naigabe joanen gomuta larri:
etzaitzez geiago etsai niretzat
etzaitzez geiago, ez, gogaikarri.

Bakarrik noake bide zearka,
iñor -bage giza illen artean,
argiaren irri ta mosu barik,
ibil-aldiaren zaldi gaiñean.

Itzaltsua, makur-une antzera,
datorkit gaiñera arrats ariña,
iñar-gori asko igaro dan
egun laburraren negar oztiña.

Bakarrik noake. Aurrez-aur dodan
bidean begiak ba'ditut ezar,

neronen burua dakust osorik
izuaren erpa artean zakar.

Zain dot eriotza, illun, irrikoi.
Obi-gerizak daust izuz gogoa
maillupe ler-azten. Oztaren esku!
Eriotz-algara! Bazi bakoa!

Ba-dot, orraitiño, itxaroaren
erraiñu gardena, barru josia:
geroak izango dau bertso oneitan
nire biotz-poz ta miñen barria.

ENE ERESKINA

Dana odol arrats-beeran,
bai bee-alde, bai mendi;
gero, illaren eskua lez,
dana jarri da geldu.

Uneak iku ondoren,
zemai ixil-mende datza;
arkaitz baizen zut-jagia
Oiz azpiko zugatza.

Bat-batez da jfxasperatu
adar-gori euzkia,
eta txoriak atertu
arrats-ekiñaldia.

Goi ta bee, oro estaliz,
ikara dira itzalak,
ta ez dakuse arean
nire begi minduak.